

Hiltunen Heli <heli.hiltunen@lemminkainen.com> aika 20.01.2017 14:35:44

Vastaanottaja: "vaasa.hao@oikeus.fi" <vaasa.hao@oikeus.fi>,
Kopio:
Aihe: LIOY:n valitus ympäristölupa-asiassa

Hei,

Ohessa Lemminkäinen Infra Oy:n valitus ympäristölupa-asiassa. Valituksenalainen päätös on Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan ympäristölupapäätös 14.12.2016, annettu 22.12.2016. Diaarinumerolla YM/4459/11.01.01.00/2011.

Valituksessa on seuraavat liitteet:

- 1 Valtakirja Vilhunen
- 2 Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan ympäristölupapäätös
- 3 YVA-selostuksen liite 6.1
- 4 Pölypitoisuusmittaus, Envimetria Oy 14.10.2011
- 5 Ekologiset yhteydet
- 6 Uudenmaan 4. Vaihemaakuntakaavan kaavaselostuksen liite V5
- 7 Esisopimus
- 8 YVA-selostus

Lähetän kaksi erillistä sähköpostia, jossa toisessa pelkän YVA-selostuksen, koska tiedosto on sen verran suuri.

Ystävällisin terveisin

Heli Hiltunen
Ympäristöasiantuntija
Lemminkäinen Infra Oy
Tölkkimäentie 4 b, 13130 Hämeenlinna
Puh. 02071 54117
heli.hiltunen@lemminkainen.com
www.lemminkainen.fi

Tämä sähköposti liitteineen on tarkoitettu vain yllä mainituille vastaanottajille. Viesti voi sisältää luottamuksellista, salassapidettävää tai muutoin julkaisemiselta suojattua tietoa. Mikäli ette ole aiottu vastaanottaja, olkaa hyvä ja ottakaa yhteyttä lähettäjään, hävittäkää tämä sähköpostiviesti järjestelmästäne lähettämättä sitä eteenpäin tai tallentamatta siitä kopioita. Kiitos.

LIOy_valitus_yl_20170120.pdf Liite1_Valtakirja_Vilhunen.pdf Liite2_Vantaan_ympltk_paatos.pdf

Liite3_Tieliikennemenlu_YVA_mallinnus.pdf Liite4_Ulkoilman hiukkaspitoisuuksien mittaus 20111014.pdf

Liite5_Ekologiset yhteydet.pdf Liite6_Maakuntakaavan_liiteV5.pdf

Liite7_Vantaa_Metsikko_esisopimus_20140612.pdf

20.1.2017

Vaasan hallinto-oikeus
PL 204
65101 Vaasa
vaasa.hao@oikeus.fi

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Valituksenalainen päätös

Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan ympäristölupapäätös 14.12.2016,
diaarinumero YM/4459/11.01.01.00/2011

Valittaja ja valittajan yhteystiedot

Lemminkäinen Infra Oy (2138243-1), kotipaikka Helsinki
Salmisaarenaukio 2, PL 169 / Luvat
00181 Helsinki

(jäljempänä "Lemminkäinen")

Lasse Vilhunen
Ympäristöasiantuntija
Elannontie 5
01510 Vantaa
0400 279 629
lasse.vilhunen@lemminkainen.com

Vaatimukset

Lemminkäinen kunnioittavasti pyytää hallinto-oikeutta kumoamaan Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan päätöksen lainvastaisena ja palauttamaan asian Vantaan kaupungin ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi luvan myöntämistä varten. Palauttamisen yhteydessä hallinto-oikeuden tulee todeta luvanmyöntämisedellytysten olevan olemassa.

1 Perustelut**1.1 Taustaa**

Kyseessä on hankealue, johon on sovellettu YVA-menettelyä. YVA-selvitys valmistui maaliskuussa 2010 (Ramboll Finland Oy). Valituksenalainen päätös koskee hakemusta, jossa Lemminkäinen on hakenut ympäristölupaa kallion louhintaan sekä kiviaineksen murskaukseen ja kierrätykseen alueelle, joka on YVA-menettelyssä esitettyä pienintä toiminta-aluetta (vaihtoehto 3), suppeampi.

Lemminkäinen toteaa, että valituksenalaisessa päätöksessä ei ole otettu riittävästi huomioon ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momenttia asetettavien

20.1.2017

lupamääräysten osalta. Toiminta on järjestettävissä hakemuksen mukaisesti ja lupamääräyksin siten, että ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

1.2 Erityisten luonnonolosuhteiden huonontuminen

Hallituksen esityksessä (HE 84/1999) ympäristönsuojelulaiksi erityisillä luonnonolosuhteella tarkoitetaan alueen poikkeuksellisten luonnonarvojen kokonaisuutta. Päätöksen perusteluissa on todettu, että toiminta heikentäessään tai tuhotessaan Riipilän metsän suojeluperusteet ja vähentäessään luonnon monimuotoisuutta, aiheuttaisi erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista.

Ympäristönsuojelulaissa ei ole määritelty huonontumisen käsitettä. Lakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 84/1999) ei myös ole yksiselitteistä huonontumisen määritelmää. Hallituksen esityksessä on ympäristönsuojelulain 42.1, 4 §:n osalta todettu, että "...toiminnasta ei saisi aiheutua erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista. Merkittävää vähäisempikin pilaantumisen aiheuttaminen olisi tällöin kielletty." Maininnalla "merkittävää vähäisempikin pilaantuminen" viitattaneen saman pykälän kohtaan 2, jossa puhutaan merkittävästä ympäristön pilaantumisesta tai sen vaarasta luvanmyöntämisestään. Hallituksen esityksen perusteella huonontumisella tarkoitetaan pilaantumista, joka ei ole merkittävää (ja joka siten muodostaisi ympäristönsuojelulain 42.1,2 §:n mukaisen luvanmyöntämisestään). Erityisten luonnonolosuhteiden osalta lainsäätäjän tarkoituksena on oletettavasti ollut niiden suojeleminen asettamalla luvanmyöntämisestään muodostumiskynnyksen alhaisemmaksi. Huonontumisessa on siten kyse ympäristönsuojelulain mukaisesta pilaantumisesta, joka ei ole merkittävää.

Pilaantumisen käsite on määritelty ympäristönsuojelulaissa. Lain 3 §:n mukaisesti pilaantumisella tarkoitetaan päästöistä aiheutuvaa haittaa. Pilaantumisen määritelmää on tarkennettu hallituksen esityksessä (84/1999) seuraavasti:

"Ympäristönsuojelulaki olisi ympäristön pilaantumisen torjuntaa koskeva yleislaki. Ympäristönsuojelulla tarkoitettaisiin laissa pilaantumisen ehkäisemistä. Ympäristönsuojelun käsite ymmärrettäisiin laissa siten yleiskieltä suppeammassa merkityksessä. Ympäristönsuojeluun ei kuulu tässä merkityksessä luonnonsuojelu, jolla tarkoitetaan lajien ja niiden elinympäristöjen suojelua, ympäristökokonaisuuksien suojelua ja varsinaista luonnon monimuotoisuuden suojelua.

Määritelmän mukaan pilaantumisen tulisi aiheutua päästöistä ympäristöön. Päästöllä tarkoitetaan vakiintuneesti aineen tai energian johtamista, laskemista tai muunlaista vapauttamista ympäristöön. Ympäristönä pidettäisiin päästölähteen ulkopuolista fyysistä ympäristöä. Päästöinä ympäristöön pidettäisiin tällöin myös esimerkiksi aineiden päästöjä yleiseen viemäriin.

Ympäristön pilaamista ei olisi lain mukaan ympäristön tilan huonontaminen tai muu turmeleminen, jos seuraus aiheutettaisiin ympäristöä muuttamalla, kuten rakentamalla, kaivamalla tai vesilain 1 luvun 15 §:n vastaisesti vesistöä muuttamalla. Tällainen ympäristön rakenteellinen pilaantuminen jäisi siten myös lain soveltamisalan ulkopuolelle."

20.1.2017

Lemminkäinen korostaa, että tässä tapauksessa Riipilän metsän viereiselle hankealueelle kohdistuva muutos ei ole seurausta toiminnan päästöistä. Kyseessä ei siten ole ympäristönsuojelulain mukainen pilaantuminen tai huonontuminen, joten ympäristönsuojelulain 42.1,4 §:än perustuvaa luvanmyöntämisestettä ei ole.

Lisäksi Lemminkäinen huomauttaa, että suojeltavaksi ehdotettua Riipilän vanhaa metsää on käsitelty metsänhoidollisin toimin vuosina 1995 ja 2008, eikä vanhan metsän periaatepäätöksen mukaisia suojeluarvoja enää ole alueella.

Kiinteistön Kumpula 2 Rn:o 4:485 alue on metsätalousaluetta, jota on hoidettu metsälain (12.12.1996/1093) mukaisena normaalina talousmetsänä. Alueen hakkuut on suoritettu metsälain 14 §:n mukaisella metsänkäyttöilmoituksella. Hakkuusuunnitelmaa tehtäessä on otettu huomioon metsälain 10 §:ssä mainitut erityisen tärkeät elinympäristöt. Alueella oleva lehtokorpi on säilytetty ja sillä tehdyt metsänhoidolliset toimenpiteet on suoritettu valtioneuvoston asettaman asetuksen metsien kestävästä käytöstä (1234/2010) 19 §:n mukaisesti.

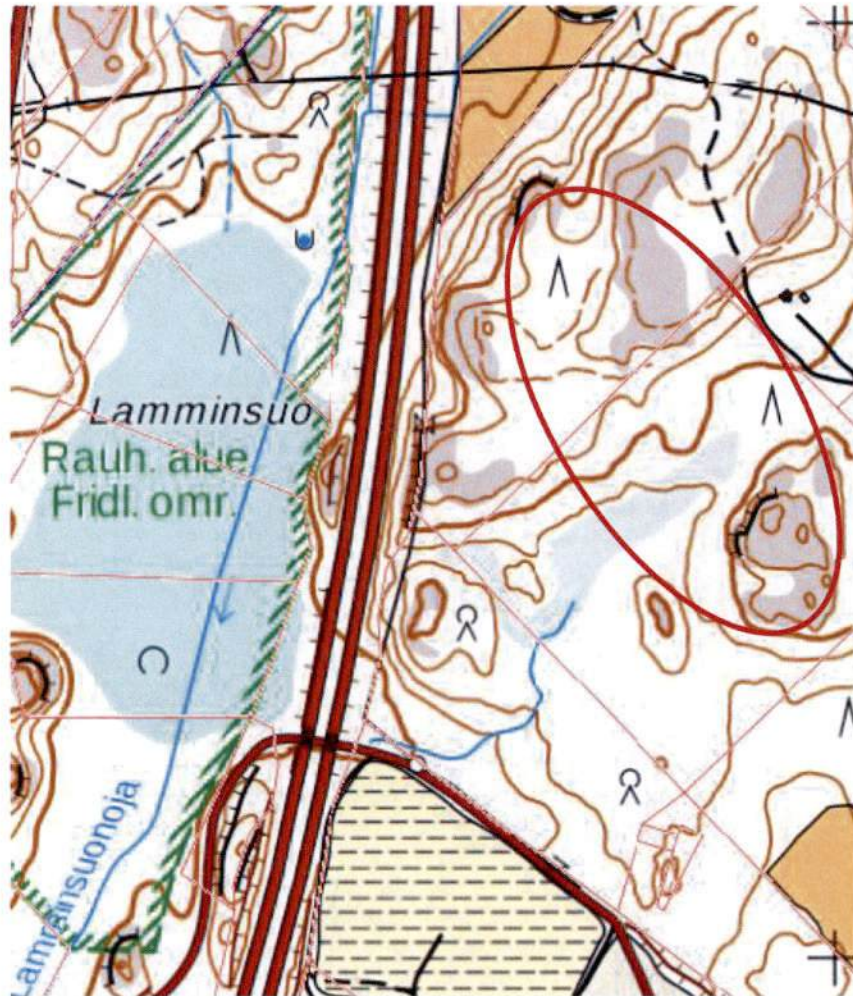
Lemminkäinen korostaa vielä, että ympäristölupahakemuksen rajausta on muutettu siten, että valituksenalaisen suojelupäätöksen mukainen alue jää ottotoiminnan ulkopuolelle ja siten luonnontilaiseksi, eivätkä luonnonolosuhteet huononnu Riipilän metsän alueella. Koska alue on suunnitelmassa jätetty ottotoiminnan ulkopuolelle, niin se säilyy metsälain 10 §:n mukaisena erityisen tärkeänä elinympäristönä.

Päätöksessä on lisäksi perusteltu, että toiminta aiheuttaisi Lamminsuon luonnonsuojelualueen erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista, koska louhinnan pintavedet päätyvät Lamminsuonojaan, josta Lamminsuono saa osin vetensä. Lemminkäinen toteaa, että Lamminsuonojan virtaus on etelään (kuva 1) ja toiminnassa muodostuvat hulevedet valuvat selkeytysaltaan kautta moottoritien alitse Lamminsuonojan eteläpuoliselle alueelle ja sieltä edelleen kohti Vantaanjokea. Toiminta-alueelta tulevilla hulevesillä ei nähdä olevan merkittävää vaikutusta Lamminsuohon.

YVA-menettelyn yhteydessä Lamminsuonojan vedenlaatua on tutkittu ja selostuksessa todetaan *"Lamminsuonojan ja etelänpuoleisen ojan vedenlaatu on otettujen vesinäytteiden perusteella rehevää, jota ilmentävät korkeahkot kokonaisravinnepitoisuudet ja sameus sekä kiintoainepitoisuus."* YVA-selostuksessa on lisäksi todettu, että vaihtoehdossa 3 vedenlaatuluokitus pysyy ilmeisemmin nykyluokassa ja että vaikutukset Lamminsuonojassa ovat melko vähäiset. Lemminkäinen huomauttaa, että nyt haettu louhittava kiviaineksen määrä on arviolta viidenneksen vähäisempi kuin YVA-menettelyn vaihtoehdossa 3 esitetty ja näin ollen myös räjähdysaineita käytetään alueella samassa suhteessa vähemmän.

Maa-ainestenottosuunnitelmassa on esitetty pohja- ja pintavesien seurantasuunnitelma, joka perustuu vastaavien jo toteutettujen hankkeiden kokemuksiin. Mikäli pintaveden laadussa huomataan ottotoiminnan vaikutuksia, ryhdytään tarvittaviin toimenpiteisiin päästöjen vähentämiseksi. Lupaviranomaisella on harkintavalta määrätä lupamääräyksissä myös tiukempia tarkkailuvelvoitteita.

20.1.2017

Kuva 1. Hankealue Lamminsuohon ja Lamminsuonojaan nähden.

Päätöksen perusteluissa lisätään, että Lamminsuon ja Riipilän metsän säilyminen on tärkeää myös luonnonsuojelulain (LSL) 1 § tavoitteiden toteutumiseksi, joita ovat mm. luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen ja luonnonkauneuden ja maisema-arvojen vaaliminen. Kuten Lemminkäinen yllä toteaa, Riipilän metsä on rajattu pois ympäristölupahakemuksen mukaisesta hankealueesta ja jää luonnontilaiseksi. Hanke ei siten ole ristiriidassa LSL:n tavoitteiden kanssa.

Haettu kiviainestoiminta voidaan järjestää suunnitelmien mukaisesti ja lupamääräyksen siten, että erityiset luonnonolosuhteet eivät huonone eikä ristiriitaa luonnonsuojelulain tavoitteiden kanssa ilmene.

20.1.2017

1.3 Kohtuuton rasitus naapuruussuhteille

Päätöksen perusteluissa on todettu, että Lemminkäisen ympäristölupahakemus on hylätty, koska toiminnasta aiheutuisi ympäristönsuojelulain 42.1 §:ssä tarkoitettua naapuruussuhdelain (26/1920) 17 §:n mukaista kohtuutonta räsitusä naapuruussuhteille.

Kohtuuttoman räsituksen osalta päätöksessä vedotaan YVA-selostuksen melumallinnuksessa esitettyihin tietoihin, jonka mukaan Syväojalla muutamalla kiinteistöllä toiminnasta aiheutuva melu yhdessä liikennemelun kanssa olisi 55-60 dB. Lemminkäinen toteaa, että mainitun Syväoan asuinalueen lähin asuintalo jää noin 670 m päähän ottoalueen lounaisreunasta. Ottoalueen ja Syväoan välissä ovat valtatie 3 ja maantie 130.

YVA-selostuksen liitteessä 6.1 (mallinnustilanne on valituksen liitteenä 3) on esitetty tieliikennemelu mallinnuksen aikaisessa nykytilanteessa. Siitä käy ilmi, että Syväojalla joidenkin kiinteistöjen kohdalla liikenteen aiheuttama päiväajan keskiäänitaso on 55-60 dB. Kun tieliikennemelua on mallinnettu vuonna 2030 vaihtoehdossa 0 eli tilanteessa, jossa Lemminkäisen hakemaa toimintaa alueella ei ole, on useampi kiinteistö Syväojalla samalla äänitasoalueella.

Muraus-asetuksen, jota päätöksessä olisi pitänyt soveltaa, 7 §:ssä todetaan, että toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriölle alttiissa kohteessa ylittää valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja. Lemminkäinen toteaa, että valtioneuvoston päätöstä 993/1992 sovelletaan meluhaittojen ehkäisemiseksi ja ympäristön viihtyisyyden turvaamiseksi. Siten ohjearvojen alapuolelle jääviä arvoja voidaan pitää riittävinä ympäristön viihtyisyyden kannalta. Valituksenalaisessa päätöksessä ei ole huomioitu, että edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa, eikä toisaalta haittavaikutuksia ole pyritty vähentämään lupamääräyksin. Lemminkäinen on jo hakemuksessaan esittänyt, että alueella tehdään toiminnan alettua melumittauksia. Mittaustulosten perusteella on tarvittaessa mahdollista esimerkiksi lisätä meluntorjuntatoimia, mikäli tulokset ylittäisivät sallitut arvot.

Koska Lemminkäisen toiminta haetunlaisena ei aiheuta kohtuutonta räsitusä eikä ympäristön viihtyisyyden vuoksi annetut ohjearvot ylity toiminnasta aiheutuvasta melusta, ei aiheutuvaa melua voida pitää ympäristönsuojelulain mukaisena esteenä luvan myöntämiselle.

1.4 Terveyshaitta

Ympäristönsuojelulaissa terveyshaitalla tarkoitetaan ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyttä.

Päätöksessä viitataan sekä YVA-selostukseen että Lemminkäisen erikseen SE Mäkinen Logistics Oy:n muistutusten perusteella tekemään pölypitoisuusmittaukseen (14.10.2011, Envimetria Oy, liite 4).

YVA-selostuksen kohdissa 14.3.2 ja 14.3.4 on selvitetty nyt haetun mukaisen toiminnan vaikutuksia ilmanlaatuun. Vaihtoehdon 3 mukaista vaihetta 4, jolloin louhintatoiminta on lähimpänä asutusta, vastaa

20.1.2017

vaihtoehdon 1 vaihe 6, joka on mallinnettu. Mallinnuksen perusteella YVA-selostuksessa on todettu, että kyseissä vaiheissa lähimpien asuintalojen kohdalla vallitseva hengitettävien hiukkasten keskimääräinen vuosipitoisuus ei ole korkeampi kuin nykyisessä tilanteessa. YVA-selostuksessa tarkennetaan asiaa vielä seuraavasti:

"Kuitenkin korkein hengitettävien hiukkasten vuorokausipitoisuus nousee toiminnan toteutuessa jonkin verran lähimpien asuintalojen kohdalla. Mallinnuksen ja aikaisemmin tehtyjen mittausten perusteella voidaan arvioida, että hengitettävien hiukkasten pitoisuus voi nousta lähimpien asuintalojen kohdalla ohjearvon tuntumaan, sillä hiukkaset kulkeutuvat yleisesti 100–400 metrin päähän päästölähteestä riippuen mm. hiukkasten raakoosta. Tästä korkeammatkin pitoisuudet ovat hetkellisesti mahdollisia mm. epäedullisissa sääolosuhteissa. Pääsääntöisesti itse louhinta- ja murskaustoiminnasta syntyvät hiukkaset eivät kulkeudu kauas, sillä suurimpien hiukkasten pitoisuudet laimenevat nopeasti etäisyyden kasvaessa päästölähteeseen. Sen sijaan liikenteestä aiheutuva pölyäminen voi levitä laajemmalle alueelle. Hiukkasia kulkeutuu ajoneuvojen renkaissa lähikaduille, ja pöly leviää laajemmin lähiympäristöön. Tästä ei kuitenkaan todennäköisesti aiheudu lähimmille asukkaille merkittäviä haittoja, sillä työmaatien välittömässä läheisyydessä ei ole asuinrakennuksia."

YVA-selostuksen kohdassa 14.3.4 verrataan nyt haettavaa vaihtoehtoa 3 mallinnettuun vaihtoehtoon 1 seuraavasti:

"Vaihtoehto 3 on jonkin verran parempi kuin vaihtoehto 1 suunnittelualueen koillispuolella olevan asutusalueen kannalta, sillä murskaus- ja louhinta eivät ole vaihtoehdossa 3 yhtä lähellä asutusta. Vaihtoehdon 3 toteutuessa suunnittelualueelta ei kulkeutuisi missään tilanteessa pölyä lähes kilometrin päähän toiminta-alueesta koilliseen sijaitsevalle asutusalueelle saakka."

Lemminkäinen toteaa, että päätöksessä on pölypitoisuusmittauksen osalta virheellisesti ymmärretty kokonaisleijuman (TSP) ohjearvopitoisuuksia ja pidetty niitä raja-arvoina. Valtioneuvoston päätöksen ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvoista (480/1996) mukaisesti kalenterivuoden havainnoista enintään 2 % saa ylittää vuorokausiohjearvon $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Mittauspäiviä oli 59. Yksikään mittaustuloksista ei ylittänyt tai ollut edes lähellä ylittää ohjeellista vuorokausiarvoa, suurin vuorokausipitoisuus oli $94 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vuoden keskiarvopitoisuus oli mittausten perusteella $29 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kokonaisleijumapitoisuuden pitäisi toiminnan seurauksena lähes kaksinkertaistua, että vuosikeskiarvo ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ylittyisi.

Lemminkäinen pitää päätöksessä esitettyä perustelua terveyshaitan osalta liioiteltuna ja tahallisesti harhaanjohtavana. Lupaviranomaisen esittämät ohjearvojen mahdolliset ylittymiset ovat pelkkää spekulatiota, eivätkä perustu mihinkään mallinnukseen, saati todellisiin mittaustuloksiin.

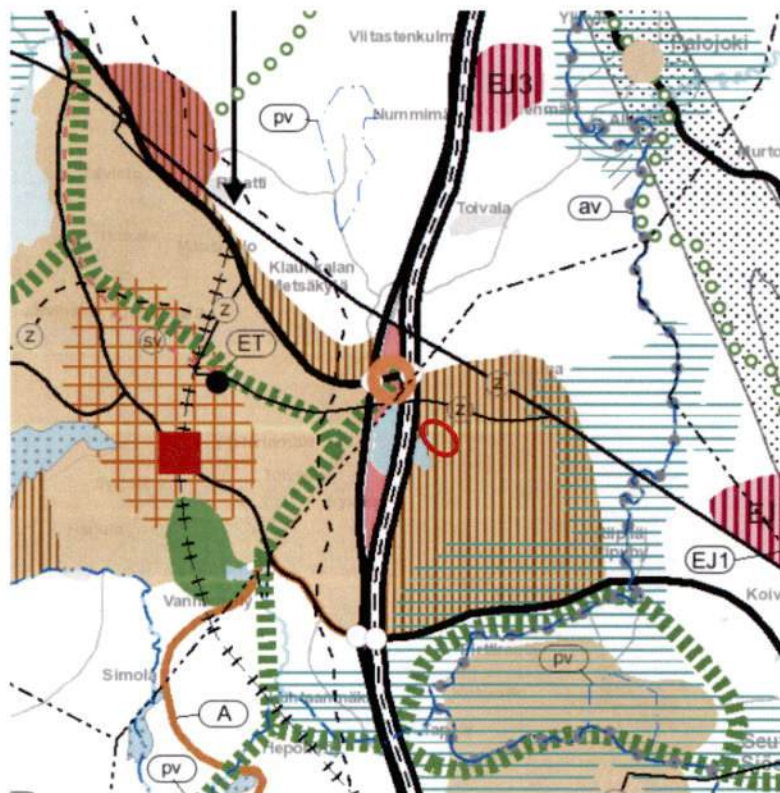
20.1.2017

1.5 Toiminnan sijoittaminen

Hallituksen esityksessä 84/1999 ympäristönsuojelu- ja vesilainsäädännön uudistamiseksi ei ole YSL 6 §:n 2 momentin kohdan 2 yksityiskohtaisissa perusteluissa mainittu maakuntakaavaa, vaan se kuuluu seuraavasti:

"Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan tulisi ottaa huomioon myös alueen käyttötarkoitus. Alueen käyttömuoto kuvaisi sen herkkyyttä erilaisille ympäristövaikutuksille. Herkkiä alueiden käyttömuotoja ovat erityisesti asuin-, suojelu-, virkistys- ja palvelualueet. Tulevien käyttömuotojen ennakointi perustuisi lähinnä kaavoitukseen. Oikeusvaikutteisilla kaavoilla tarkoitettaisiin maankäyttö- ja rakennuslain mukaisia asema- tai yleiskaavoja. Myös kaavamääräykset vaikuttaisivat sijoittumisen sopivuuden arviointiin."

Lemminkäinen toteaa, että voimassaolevissa maakuntakaavoissa (kuva 2.) viheryhteystarve ei ulotu ollenkaan ottoalueelle, vaan jää sen luoteispuolelle, valtatie 3 länsipuolelle. Alueelle on osoitettu Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa taajamatoimintojen aluemerkinä. Merkintää täydentää taajamatoimintojen reservialue. Päätöksessä on siten virheellisesti esitetty, että Lemminkäisen hankkeella olisi vaikutusta voimassaolevan maakuntakaavan viheryhteyden toteutumiseen.

Kuva 2. Hankealueen sijainti vahvistetuissa Uudenmaan maakuntakaavoissa. [<http://kartta.uudenmaanliitto.fi/maakuntakaavat/>]

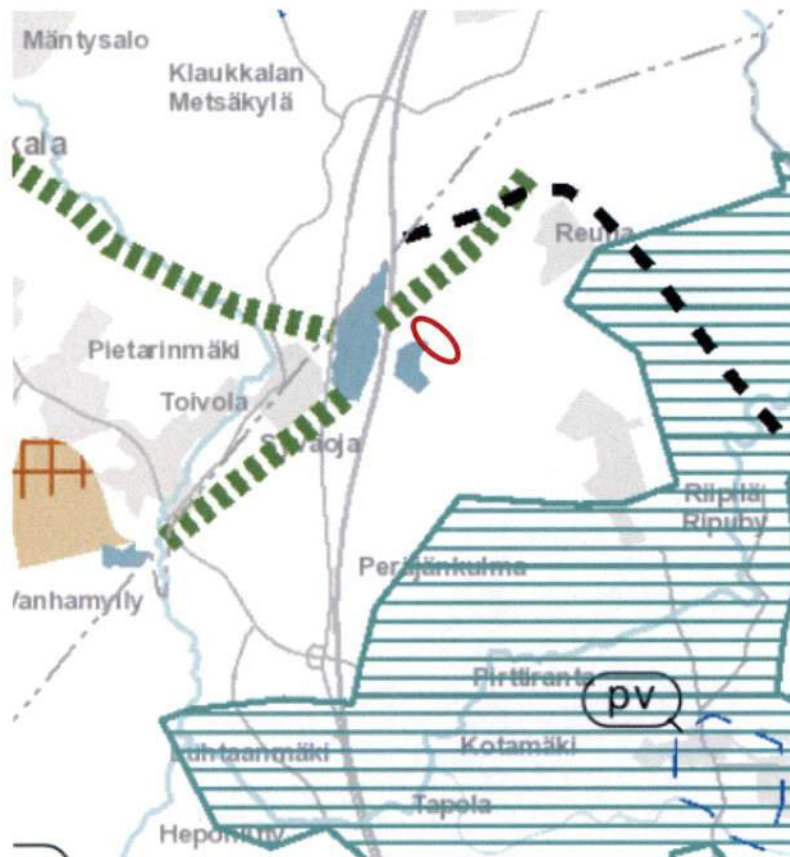
Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava -ehdotuksessa (kuva 3.) viheryhteystarve-merkintä on muutettu kulkemaan Lamminsuon läpi, valtatie 3:n kautta, Lemminkäisen haetun hankealueen pohjoispuolelta.

20.1.2017

Kaavaselostuksessa viheryhteystarpeesta on todettu mm. seuraavasti:

"Viheryhteystarvemerkinä on luonteeltaan kehittämisperiaatemerkintä, eikä sen tarkkaa sijaintia ja leveyttä ole määritelty maakuntakaavassa."

"Viheryhteydellä osoitetaan alueelle kohdistuva alueiden käytön periaate, jonka alueellinen ulottuvuus osoitetaan vain merkinnän pituussuunnassa. Yhteyden tarkka sijainti ja leveys maastossa jäävät yksityiskohtaisemman suunnittelun ratkaistaviksi. Periaatteellisen luonteensa vuoksi ei viheryhteystarve ole merkintänä kannanotto tarvittavista aluetarpeista."

Kuva 3. Hankealueen sijainti Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava -ehdotuksessa. [<http://kartta.uudenmaanliitto.fi/maakuntakaavat/>]

Liitteessä 5. on esitetty Lemminkäisen maa-ainestenottosuunnitelmassa ollut kartta ekologisista yhteyksistä. Maankäyttöselvityksellä viitataan Luoteis-Vantaan maankäyttöselvitykseen (18.10.2010), jonka tarkoituksena oli palvella maakuntakaavan laatimista. Maankäyttöselvityksessä on ollut taustatietona sama vuoden 2007 selvitys ekologisista yhteyksistä (Laajat yhtenäiset metsäalueet ekologisten verkoston osana Uudellamaalla, Uudenmaan liiton julkaisuja E87-2007), johon 4. vaihemaakuntakaavan kaavaselostuksen liite V5 (liite 6.) viittaa Lamminsuon eteläisen ja pohjoisen viheryhteystarpeiden osalta. Liitteenä olevasta kartasta käy ilmi, että Lemminkäisen hanke ei estä toimivaa viheryhteyttä. Lemminkäinen toteaa kartan osalta, että ottoaluetta on hakemukseen, jota valituksenalainen päätös koskee, supistettu eteläosasta (kartta on vuodelta 2011). Toimivan viheryhteyden aikaansaaminen lähellekään 4. vaihemaakuntakaava -ehdotuksen sijaintia, vaatii valtatie 3 ylittävien tai

20.1.2017

alittavien ratkaisujen toteuttamista, eikä Lemminkäisen hanke ole esteenä näille ratkaisuille.

Lemminkäinen lisäksi huomauttaa, että ekologinen yhteys ei ole ympäristönsuojelulain mukainen erityinen luonnonolosuhde, toisin kuin päätöksen perusteluissa väitetään. Hallituksen esityksessä (HE 84/1999) ympäristönsuojelulaiksi on määritelty seuraavasti: "Erityisillä luonnonolosuhteilla tarkoitettaisiin säännöksessä alueen poikkeuksellisten luonnonarvojen kokonaisuutta. Erityinen luonto-olosuhde voisi olla esimerkiksi vesialueella, joka on säilynyt luonnontilaisena ja poikkeuksellisen puhtaana. Alueen tutkimukselliset arvot voisivat kuvata myös sen erityisiä luonto-olosuhteita." Erityinen luonnonolosuhde ei lain perustelujen mukaan voi olla alueena laaja tai rajaukseltaan epämääräinen. Kuten kaavaselostuksesta käy ilmi, viheryhteystarpeen merkintä ei ole sitova eikä rajattu tietylle alueelle.

Lemminkäinen toteaa, että päätöksen perustelut viheryhteyden menettämisestä eivät pidä paikkaansa, eikä YSL:n 6.2,2 §:n tai 42.1,4 §:n mukaista estettä luvan myöntämiselle ole.

1.6 Muraus-asetuksen soveltaminen päätöksenteossa

Lemminkäinen toteaa, että päätöksessä olisi pitänyt soveltaa valtioneuvoston asetusta kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010) eli ns. Muraus-asetusta asetuksen voimaantulosäännöksen (14.1 §) mukaisesti. Ympäristölupahakemus on ensimmäisen kerran jätetty vuonna 2011 ja sitä on päivitetty vuonna 2015. Hakemuksen mukainen toiminta täyttää Muraus-asetuksen vaatimukset. Päätöksessä (sovelletut oikeusohjeet) ei viitata Muraus-asetukseen. Kuitenkin Muraus-asetuksen vaatimuksiin viitataan päätöksen kohdassa ratkaisun perustelut, tosin siinäkin yhteydessä tietoisesti väärin perustein, kuten seuraavasta käy ilmi.

Kiinteistöjen piha-alueisiin jää vähintään 300 m etäisyys ottoalueen rajasta. Lähin asutus, joka lupapäätöksen perusteluissa mainitaan, on sovittu lunastettavaksi, kuten ympäristölupahakemuksen täydennyksessä (26.6.2012, Ramboll Finland Oy) on selvitetty. Lemminkäinen lunastaa kiinteistön, kun on saanut hakemansa luvat toiminnalleen. Esisopimus tästä Kalmarintie 20:ssä sijaitsevasta kiinteistöstä on tämän valituksen liitteenä 7. Lemminkäinen huomauttaa, että sopimus on ollut tiedossa päätöksenteossa, vaikka sitä ei siinä ole otettu huomioon.

2 Yhteenveto

Kyseessä on YVA:ttu hankealue, johon haetaan YVA-menettelyn vaihtoehtoja suppeampaa toimintaa. Lemminkäinen on rajannut louhinta-alueitaan lupaprosessin aikana saatujen selvitysten perusteella. Toiminnan ympäristövaikutuksia on käsitelty laajasti YVA-menettelyssä ja niitä on vielä sittemmin täydennetty mm. taustapöly- ja -meluselvitysten muodossa. Lemminkäinen on jo hakemuksissaan esittänyt suunnitelman kattavista toiminnan vaikutusten tarkkailusta, joiden perusteella varmistutaan, että toiminta vastaa hakemuksessa esitetyntaist.

20.1.2017

Lemminkäinen korostaa, että lupaviranomaisella on mahdollisuus antaa lupamääräyksiä päätöksen perusteluissa käytettyjen haittojen osalta, mikäli se ei pidä hakemuksessa esitettyä riittävänä. Valituksessa esitettyjen perusteiden myötä Lemminkäinen toteaa, että riittävät lupamääräykset luvanmyöntämisedellytysten täyttämiseksi eivät muuta hanketta siten, että koko hakemus olisi tullut hylätä.

Lemminkäinen Infra Oy

Lasse Vilhunen
Ympäristöasiantuntija

Liitteet

- 1 Valtakirja
- 2 Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan ympäristölupapäätös
- 3 YVA-selostuksen liite 6.1
- 4 Pölypitoisuusmittaus, Envimetria Oy 14.10.2011
- 5 Ekologiset yhteydet
- 6 Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavaehdotus, selostuksen liite V5
- 7 Esisopimus
- 8 YVA-selostus